

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

48. An qui non implet pœnitentiam gravem impositam pro venialibus vel quod sæpius solet evenire pro mortalibus alias confesis, peccet mortaliter? Et quid, si imposita pœnitentia absolute sit levis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

principio, & in Ref. 6. paulo post iudicium, vel. Et ideo & infra in Ref. seq. §. 2. prope finem, à verif. Quae omnia & in §. not. seq.

Sup. hoc quod in li. 1. huius textus inferitur in Ref. praeterita, §. 3. & in Refol. 3. not. praeterita, & in eod. verif. Sup. hoc lup. in Refol. 4. §. 1. ad medium, à verb. Addit Sed lege eam per totam, & Ref. eius annotationum.

Sup. hac gutta aqua late in to. 2. ff. 1. Ref. 127. & in aliis eius not.

Sup. hac simonia in rom. 5. tra. 7. late in Ref. 2.

Sup. hoc in Ref. seq. & supra in Ref. §. 5. vii.

ob venialia tantum peccata imposita, an eius transgressio, vel omisso non transcendat culpam veniale? Et advertitur obligationem acceptandi poenitentiam, leuem esse solum sub veniali. Ex part. 3. tractat. 4. Refol. 101. alias 102.

§. 1. Peccare mortaliter docuit nouissimè Ioannes Sancius in *selectis, disp. 15. n. 14.* sic asserens: Infero ex dictis implentem maiorem partem poenitentiae, & omittentem modicam in se, solum delinquere venialiter. At si modica esset tantum iniuncta, & illam culpabiliter non impletet, lethali- ter peccare iudico, cum truncum, & defectibile reddat Sacramentum, quod graue quid est. Sicut enim ille, cui impositum esset sub poenitentia vnam tantum salutationem Angelicam recitare, & nollet acceptare absque causa, absolueus non esset, vt indilpositus, renuens integrare Sacramentum. Eodem modo non volens implere iniunctam salutationem Angelicam mortaliter peccabit, cum nollet implere illam obligationem, quam sub mortali acceptauit, & quamuis oratio Angelica secundum naturam orationis modica sit materia, si tamen vt materia, & vt pars constituitur Sacramenti Poenitentiae grauis est reputanda, sicut deglutire guttam aquae secundum se quid modicum est, at post illius sumptionem Eucharistiam sumere, quid graue est. Et quod praecceptum pronuncietur de non sumendo Eucharistiam post sumptionem cibi, aut potus, quantumuis exigui, & graue semper praecceptum violatur, & in re graui, videlicet irreligiositas Sacramenti, sicut simoniae crimen mortale erit rem spirituale vendere, etiam exiguo pretio. Ita Sancius, probabiliter quidem.

2. Sed contrariam sententiam in praxi probabilem, & tutam esse existimo, quam tuerent Henricus lib. 5. cap. 20. n. 3. in *glossa, littera I.* Fagundez praecpt. 2. lib. 9. c. 3. n. 14. Coninch de *Sacr. disp. 10. dub. 9. n. 80.* Reginaldus *rom. 1. lib. 7. c. 7. n. 77.* Vega in *summa, part. 2. cap. 64. caf. 3.* Rodriguez in *summa, ro. 1. cap. 56. num. 9.* & alij penes ipsos, quia leue reputatur ex hac parte Sacramentum non integrare. Adde, quod Suarez *tom. 4. disp. 38. sect. 7. num. 5.* putat obligationem acceptandi poenitentiam leuem, esse solum sub veniali.

3. Notandum est etiam hic obiter contra Henricus lib. 5. cap. 20. num. 81. quod etsi poenitentia grauis sit, sed ob venialia tantum peccata imposita, vt iuste aliquando fieri potest eius transgressio, non transcendit culpam venialem. Et ita docet Layman in *Theolog. morali, lib. 4. tractat. 6. cap. decimoquinto, num. 7.* nisi poenitens versetur in probabili periculo mortaliter peccandi, si poenitentiam sibi impositam non exequatur.

RESOL. XLVIII.

An qui non implet poenitentiam grauem impositam pro venialibus, vel quod sapius solet euenire pro mortalibus alias confessis, peccet mortaliter?

Et quid, si imposita poenitentia absolute sit leuis, vel si aliqua exigua pars poenitentiae grauis à poenitente non adimpleatur?

Et notatur Confessarium imponentem poenitentiam post datam absolutionem, non peccare venialiter. Ex part. 3. tract. 4. Ref. 135. alias 136.

Sup. hoc in §. vii. Refol. praeterita, & supra in Ref.

§. 1. Peccare mortaliter docent Fagundez *p. 2. lib. 9. cap. 3. num. 13.* Henricus *lib. 5. cap. 20. n. 8.* & à fortiori Nugnus in *3. p. tom. 2. q. 13. art. 3. diffic. 2. conclus. 4.* vbi sic asserit: Etiam si confessio sit solum

de peccatis venialibus, vel de mortalibus iam confessis, est mortale peccatum, non adimplere talem satisfactionem. quidquid dicat Suarez, qui dicit, quod quando confessio solum fuit de peccatis venialibus, vel etiam de mortalibus iam confessis, etiam quotiescumque poenitentia iniuncta est leuis, tantum esse veniale peccatum non adimplere illam. In quibus Suarez non loquitur consequenter ad ea, quae antea dixerat, scilicet Sacerdotem obligari ad imponendam satisfactionem, & poenitentem ad acceptandam, & adimplendam illam. Et ratio est, quia facere Sacramentum non integrum, est res grauissima, & importat magnam irreuerentiam contra ipsum Sacramentum. Ergo est peccatum mortale, & etiam si alias materia secundum se leuis sit. Ita Nugnus.

2. Sed his non obstantibus, mihi placet sententia Suarez, & contraria dura videtur. Et ideo existimo non adimplentem poenitentiam grauem impositam pro venialibus, vel pro mortalibus alias confessis, non peccare mortaliter, sed venialiter. Et ita praeter Suarez citatum in *3. part. tom. 4. dispensatione 38. sect. 7. num. 4.* docet etiam Layman in *Theol. moral. lib. 5. tractat. 6. cap. 15. num. 7.* quia (vt ipse ait) durum videtur fateri, licet culpa contracta leuis sit, tamen obligationem pro ea satisfaciendi grauem esse posse, per se loquendo, nam per accidens id fieri posse non nego, si aliquo modo versetur in probabili periculo peccandi mortaliter, nisi remedia poenitentiae ipsi imperata exequatur. Similiter durum videtur dicere, postquam homo peccata mortalia semel confessus est, & iniunctam poenitentiam impleuit, si iterum eadem peccata libera voluntate confiteatur, quod nouam obligationem satisfaciendi sub culpa mortali contrahat. Ita Layman. Quae omnia à fortiori procedunt, si poenitentia imposita absolute est leuis, vel si aliqua exigua pars poenitentiae grauis à poenitente non impletetur; nam in his casibus contra Nugnum, tantum venialiter peccaret poenitens; videlicet etiam Fillucium *tom. 1. tractat. 8. cap. 2. num. 54.* Villalobos in *summa, tom. 1. tractat. 9. diffic. 78. num. 3.* & alios.

3. Notandum est hic etiam obiter contra dictum Nugnum *vbi sup. q. 18. art. 4. dif. 2.* Confessarium imponentem poenitentiam post datam absolutionem, non peccare venialiter, nullum enim est peccatum poenitentiam post absolutionem conferre.

RESOL. XLIX.

An iniungenda sit poenitentia scrupuloso frequenter intra eandem horam accedenti ad confessionem? Ex part. 6. tract. 7. & Misc. 2. Refol. 6.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet Stephanus Bauny in *Theol. Mor. p. 1. tr. 4. q. 25. vbi sic* ait: Quae poenitentia cum primò est confessus, imperata est à Confessario poenitentia in satisfactionem culpam, hanc secundò eidem intra horam, aut breue aliquod tempus, iterum confitenti iniungi non potest. Ratio est, quod diuersa Sacramenta, partes quoque distinctas habere debeant, alioquin diuersa non essent nisi secundum quid: at Sacramenta hic non sunt eadem: nam peccata noua sunt à Sacerdote allata, noua item contritio ad eorum curationem adhibita, diuersa item absolutione sunt remissa: quae omnia indicant horum Sacramentorum distinctas esse materias numero, formas item differentes, nec eandem absoluedi intentiones; oportet ergo satisfactionem quae est pars ad eorum integritatem necessaria, eandem